مهدی رهنما تغییر اقلیم را دلیل اصلی افزایش دما در ایران خوانده و گفته بر اساس تاکید IPCC افزایش دما بیش از ۱.۵ درجه سلسیوس نباید باشد.

رئیس پژوهشگاه هواشناسی و علوم جو اعلام کرد؛

رئیس پژوهشگاه هواشناسی و علوم جو گفت:

بر اساس بررسی‌های انجام شده طی ۳۰ سال اخیر دمای هوای کشور حدود ۲.۷ درجه سلسیوس افزایش یافته است.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایسنا، مهدی رهنما افزود:

افزایش دما و کاهش بارش را می‌توان به عنوان مهمترین شاخص‌های تغییرات اقلیمی نام برد بنابراین تغییر اقلیم را می‌توان دلیل اصلی افزایش دما طی دهه‌های اخیر در ایران دانست. بر اساس بررسی‌های انجام شده میانگین دمای هوای کشور در دهه ۷۰ حدود ۱۶ درجه سلسیوس بود این میزان در دهه ۸۰ به ۱۸ درجه سلسیوس افزایش یافت و در دهه ۹۰ به بیش از این میزان رسید. از سال ۱۴۰۰ نیز میانگین دمای کشور بیش از ۱۹ درجه سلسیوس بوده است. این در حالیست که بر اساس تاکید هیئت بین‌الدولی تغییر اقلیم(IPCC) افزایش دما بیش از ۱.۵ درجه سلسیوس نباید باشد.

رهنما با اشاره به تبعات افزایش دمای هوا اظهار کرد:

افزایش دما که موجب تبخیر بیشتر آب‌های سطحی و خشک‌تر شدن سطح خاک می‌شود در کنار کاهش بارش میانگین سالیانه، خشکسالی‌های متوالی و شدیدی را در سطح کشور به وجود آورده است. در این شرایط پوسته سطح زمین شکننده می‌شود و حتی با وزش خفیف‌ترین بادها،گردوخاک به هوا بلند می‌شود و می‌تواند مسافت‌های زیادی را طی کند به گونه‌ای که اگر در گذشته وزش باد با سرعت ۱۵ متر بر ثانیه موجب تولید گردوخاک می‌شد در حال حاضر با وزش باد ۵ متر بر ثانیه این اتفاق می‌افتد.

وی درباره تاثیرات افزایش آلاینده ذرات معلق بر گرم‌تر شدن هوا گفت:

افزایش ذرات کوچکتر از ۲.۵ و ۱۰ میکرون و ایجاد لایه آلودگی موجب می‌شود که گرما در سطوح پایین جو بلوکه شود و از خروج گرمایش ناشی از سطح زمین به جو جلوگیری و باعث افزایش دما شود.

رئیس پژوهشگاه هواشناسی و علوم جو در مورد ضرورت برخورداری از انرژی تجدید پذیر برای تولید برق و کاهش احتمال خاموشی در زمان افزایش دمای هوا گفت:

لازم است مسئولان بخش نیرو و انرژی کشور از دانش و فناوری‌های به‌روز برای برنامه‌ریزی در جهت افزایش تاب‌آوری هنگام افزایش تقاضای انرژی استفاده لازم را کنند. بررسی‌های ما نشان می‌دهد که در مناطق مختلفی از کشور می‌توان از انرژی های تجدید پذیر نظیر باد چهت تامین انرژی لازم بهره برد. برای نمونه بررسی‌های پژوهشگاه هواشناسی و علوم جو نشان می‌دهد در منطقه جیرنده در استان گیلان می‌توان از باد سالانه بیش از ۱۳۰۰ مگاوات انرژی تولید کرد این در حالیست که توان

تولید انرژی از نیروگاه اتمی بوشهر ۱۰۰۰ مگاوات است. در مناطق مختلف کشور مانند خراسان جنوبی، شمال سیستان و بلوچستان، ایلام و شهرهایی نظیر خواف،سربیشه، بینالود و ... می‌توان برای تولید انرژی از باد برای جبران کسری انرژی کنونی بهره برد حتی در مناطق جنوبی استان تهران می‌توان هزاران مگاوات برق از انرژی خورشیدی تولید و از آن استفاده کرد اما متأسفانه این کار به اندازه کافی در کشور انجام نشده است. هزینه تاسیس یک نیروگاه خورشیدی یا بادی بسیار کمتر از هزینه راه‌اندازی یک نیروگاه با سوخت فسیلی یا هسته‌ای است و در مدت زمان بسیار کمتری نیز به بهره‌برداری می‌رسد که این نکته می‌تواند ضرورت استفاده از انرژی های تجدید پذیر جهت تامین کسری انرژی در سطح کشور را دو چندان کند. لازم است یک طرح آمایش سرزمینی در زمینه انرژی تهیه و کشور بر این اساس منطقه‌بندی شود تا بتوانیم از ظرفیت‌های طبیعی برای تولید انرژی بهره‌گیری لازم را داشته باشیم.

برچسب ها: آلودگی هوا [1]
محیط زیست [2]